Chopin · Lutosławski · Moniuszko

BEETHOVEN ACADEMY ORCHESTRA

DE 3463
0 13491 34632 8

Chopin • Lutosławski • Moniuszko

Stanisław Moniuszko
Overture to The Raftsman

Frédéric Chopin
Piano Concerto No. 2 in F Minor
Maestoso • Larghetto • Allegro vivace

Fantaisie on Polish Themes

Witold Lutosławski
Little Suite
A Pipe • Hurray Polka • A Song • A Dance

Total Time: 67:09

Martin Labazevitch, piano
Ewa Strusińska, conductor
Beethoven Academy Orchestra

AMBASADOR
STALOWEJ WOLI

1. Stanislaw Moniuszko: Overture to The Raftsman (9:24)

Frédéric Chopin: Piano Concerto No. 2 in F Minor, Op. 21 (32:31)

2. I. Maestoso (14:13)
3. II. Larghetto (9:13)
4. III. Allegro vivace (9:05)

5. Fantaisie on Polish Themes (14:56)

Witold Lutoslawski: Little Suite

6. A Pipe (2:51)
7. Hurray Polka (1:27)
8. A Song (2:34)
9. A Dance (3:26)

Total Time: 67:09

Martin Labazevitch, piano
Ewa Strusińska, conductor
Beethoven Academy Orchestra

Stanislaw Moniuszko (1819-1872) composed ***Flis*** (The Raftsman) during his stay in Paris in 1858, ten years after writing *Halka*, his best-known opera. It was first staged in Warsaw in September 1858 under the baton of the composer. This one-act opera's substantial overture is cast in reduced sonata form, typical for its genre. Its introduction, drawn with precise lines of pastel hue, demonstrates Moniuszko's exceptional contrapuntal skills. The lively, dance-like Allegro section – at a properly quick tempo – is especially appealing, propelled by a uniform rhythm resembling that of a polka. Near the end comes a musical "storm," setting the scene that begins the opera's plot. The piece is realized with fairly modest orchestral means, yet with extraordinary modulations that serve to add spice to this light and unpretentious composition.

Frédéric Chopin (1810-1849) composed his beloved ***Piano Concerto No. 2 in F Minor***, Op. 21, at the turn of 1829 and 1830; it was actually written prior to the creation of his *Piano Concerto in E minor*, Op. 11. Considering its publication three years after the latter (1836), it bears misleading sequence and opus numbers. First performed by Chopin in Warsaw on March 17th and 22nd 1830, it was his first exposure to the musical public as a virtuoso, and affirmed the success of his composition studies with Józef Elsner.

Chopin's concertos are typical of the "style brillant" format (pianistic brilliance and bravura display, with tuneful, often sentimental themes) that was in vogue during the early 19th century. More importantly, they are the earliest Romantic-era concertos of their kind to remain in the popular repertoire to date. Chopin incorporated virtuosic elements of the brillant style throughout, while saturating them with emotion and involving them in the music's developmental course. But perhaps this "poet of the piano" best embodied the truest essence of the form with his distinct and achingly beautiful themes.

In the F minor concerto, these qualities are discernible both in the opening Maestoso movement – especially in its classically-constructed first part – as well as in the final Allegro vivace: the first known stylization of a kujawiak (a Polish folk dance-form) in classical music literature.

The intervening Larghetto is a masterpiece, allegedly inspired by Chopin's romantic feelings for the soprano Konstancja Gladkowska, whom he had met at age 19. The tension between its pair of combined melodies becomes incandescent in the middle recitativo: loaded with potent emotion, yet tastefully restrained so that boundaries of discretion are not transgressed.

Instrumental virtuosos of all kinds composed a huge number of showy "Fantaisies" on popular musical themes throughout the 19th century, primarily to attract adoring audiences to their concerts; famous opera melodies were used most often as their thematic bases. Chopin probably wrote his ***Fantaisie on Polish Themes*** in 1828, first performed it in 1830 and published it in 1834. It certainly meets most criteria of the genre, though it was one of the first works of its kind to express a distinct sort of nationalistic flavor: a characteristic adopted by many later Romantic composers. Chopin adapted three melodies for it: the folksong "Już miesiąc zaszedł," a dumka (a form of Slavic folksong) from Karol Kurpinski's *Elegia na śmierć Tadeusza Kościuszki*, and a kujawiak from Sluzewo, then a location near Warsaw.

Chopin stylized these themes with virtuosic, yet elegant and tastefully polished piano ornamentation – while adding original sonic and harmonic effects that often depart from the conventions of the "brillant" style. This is already discernible in the nocturne-like introduction; the development of the dumka is also a kind of nocturne, even though it is introduced by a highly dramatic accent. Once we add Chopin's meticulous classical discipline, we can see his distinctive style in the course of its evolution: not yet fully formed, but instantly recognizable.

Witold Lutoslawski (1913-1994) scored his ***Little Suite*** in versions for both chamber (1950) and symphony (1951) orchestras. It is a kind of a document of its times, in which the enforced aesthetics of socialist realism forbade any 'formalist' experiments. These restrictions inspired Lutoslawski to explore under-appreciated areas of the Polish folk music tradition. *Little Suite* is based on several melodies from the Rzeszów region, recast in the neoclassical harmonic and sonic aura,

bringing the example of Bartók's music to mind. Acute dissonances emphasize the roughness and authenticity of the folk material, as well as the archaic modal roots of their harmonies. In addition to vivid, poster-like colors, we enjoy subtle and poetic sounds here. The suite's four movements bear authentic titles, and are presented in contrasting sequence.

"A Pipe" is essentially pastoral, yet with an underlying energy to it, accented by pulsing, dramatic outbursts. The more vibrant and celebratory "Hurray Polka", gives way to the more lyrical and poignant "A Song." Finally, "A Dance" returns to a more lively and exuberant spirit, interrupted with a kind of "sing-song" central section of somewhat cinematic nature.

Praised by critics in the United Kingdom, Spain, Lithuania and the United States for his lyricism, intensity of performance and virtuosity, pianist **Martin Labazevitch** has appeared in many prestigious concert venues and festivals in Europe, Israel, Japan, South Korea and the United States. He has won diplomas recognitions in many international piano competitions, such as the Hilton Head International Piano Competition, the Jose Iturbi International Piano Competition, and the Cleveland International Piano Competition. Other awards and distinctions include the Rina Menashe Award in Israel, the Kosciuszko Foundation Award in New York and the Harold Bauer Award for the most promising pianist at the Manhattan School of Music.

Born in Poland, Labazevitch studied at the Odessa State Conservatory in Ukraine before emigrating to the United States. In 2008 he graduated with the highest honors from the Manhattan School of Music; his main teachers include Anatoly Kardashov, Nina Svetlanova and Horacio Gutierrez. He is currently pursuing his doctoral degree at the Catholic University of America as a student of Jose Ramos Santana. He has worked with and performed for such

notable artists as Philippe Entremont, Stephen Hough, Dmitri Bashkirov, Bella Davidovich, Ruth Laredo and Earl Wild. He has also collaborated with and given performances of contemporary composers such as Richard Danielpour, Jan Radzynski, Haskel Small and Lukas Foss. In 2010 Mr. Labazevitch received an honorary cultural ambassador title from the Mayor of the city of Stalowa Wola for his achievements in Poland and abroad.

Mr. Labazevitch has appeared on the major classical radio stations of New York and Chicago, as well as numerous radio and TV stations in Poland and Lithuania. He has worked with many distinguished conductors as a soloist with top regional orchestras in Spain, Poland, Lithuania, Japan, and the United States. A dedicated chamber musician, He is a founding member of the Paderewski Trio, an all-Polish ensemble coached by the late Isidore Cohen of the Juilliard String Quartet and the Beaux Arts Trio. *Strad* magazine praised the Paderewski Trio's debut recital at Carnegie Hall's Weill Recital Hall as "...exuberant, multi-faceted ... gripping from first note to last."

Highlights in recent seasons include concerto performances in consecutive years with the Beethoven Academy Orchestra in Poland, a concert tour in Poland and Lithuania with the Vilnius String Quartet, a concerto performance at the Lithuanian National Philharmonic Hall, and a performance at the Tedmed Conference at the Kennedy Center Opera House in Washington DC. He has also given solo recitals and chamber performances in Ukraine, Spain, and in major American cities. In the 2013/14 season, Mr. Labazevitch appeared on two consecutive evenings in Carnegie Hall's Weill Recital Hall as the winner of the La Gesse Foundation auditions, and in Washington DC with the CUA Symphony Orchestra as the winner of their concerto competition.

A dedicated educator, Mr. Labazevitch shares his passion for teaching with his students at the Washington Conservatory and the Levine School of Music in Washington DC as well as the Special Music School at the Kaufman Center in New York City. He has actively served since 2008 on the board of directors of the Rosalyn Tureck International Piano Competition for Young Pianists in New York City. He now divides his time between Washington DC and New York City.

A finalist and laureate at the prestigious Gustav Mahler International Conducting Competition in Bamberg, **Ewa Strusińska** is Music Director and Principal Conductor of the Szczecin Philharmonic Orchestra.

From 2008 to 2010, Ms. Strusińska held the position of Assistant Conductor with the Hallé Orchestra in Manchester: the first-ever female assistant conductor of a British orchestra. She worked closely with the orchestra's Music Director, Sir Mark Elder, conducting the orchestra in many concerts across England, and simultaneously served as Music Director of the Hallé Youth Orchestra.

Ms. Strusińska has also built up an extensive operatic and ballet repertoire as an Assistant Conductor at the Polish National Opera and Polish National Ballet – Teatr Wielki in Warsaw – collaborating on pieces including *Nabucco*, *The Flying Dutchman*, *Madame Butterfly*, *Cinderella*, *Sleeping Beauty*, *The Nutcracker*, and *Halka*. She made her Polish National Opera debut with Dusapin's *Medeamaterial*, and her other opera work includes appearances at the Royal Northern College of Music (Janacek's *The Cunning Little Vixen* and Mozart's *The Marriage of Figaro*) and the Buxton Opera Festival (Bennet's *All the King's Men* and McNeff's *Tarka the Otter*).

Internationally, she has worked with a wide range of orchestras, including the BBC National Orchestra of Wales, the Northern Sinfonia, Bamberger Symphoniker, Hofer Symphoniker, Warsaw Philharmonic Orchestra, Sinfonia Varsovia, National Polish Radio Orchestra, Gävle Symfoniorkester, Norrlands Opera Symphony Orchestra, Slovak Sinfonietta, and the Johannesburg Philharmonic Orchestra – among many others.

Born in Poland, Ewa Strusińska studied at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw, and upon finishing her studies, spent a year working as Assistant Conductor of the Czestochowa Philharmonic Orchestra. In the same year she won the position of Junior Fellow in Conducting at the Royal Northern College of Music in Manchester, and moved to the United Kingdom. In 2008, she was chosen by the London Symphony Orchestra to be one of three participants in a masterclass by Valery Gergiev, and

in 2010, she collaborated with the Royal Ballet at Covent Garden.

She has been honored with the title "Ambassador of Stalowa Wola" by her hometown. The accolade recognizes an individual's personal achievements in Poland and abroad.

"After just after a few bars you can hear that the Beethoven Academy Orchestra – founded in Cracow in 2003 – consists of the most talented young musicians in Poland" – Annika Senger, *Online Musik* Magazine

Poland's youngest professional symphonic orchestra, the **Beethoven Academy**

Orchestra's (BAO) musicians are people of passion: the best students and graduates of top European music academies, including Kraków Academy of Music, the Staatliche Hochschule Für Musik und Darstellende Kunst in Stuttgart, the Royal Music Conservatoire in Brussels and the Conservatoire International de Musique in Paris, among others. The ensemble began performing in 2003, following its successes at the Festival Junger Künstler in Bayreuth.

In 2005, thanks to Elżbieta Penderecka, the BAO made its first appearance at the 9th Ludwig van Beethoven Easter Festival in Warsaw, where enthusiastic critical acclaim led to appearances at numerous prestigious festivals in Poland and abroad. The orchestra was invited to play at Vienna's Musikverein in September 2009, and – thanks to the "Comarch Young Europe Experience 2010" initiative – they also performed in such prestigious German concert halls such as Alte Oper Frankfurt, Konzerthaus Dortmund and Gasteig Munich.

In the same year, the ensemble released its first studio recording of Polish music on the DUX label; the ensemble has since released eleven recordings to date on such labels as DUX, Centaur Records, Le Foxx Music, and Universal Music. From its earliest days, the ensemble has been under the artistic and administrative direction of Marcin Klejdysz. It performs under eminent conductors, including Krzysztof Penderecki, Maciej Tworek and Fausto Nardi, to name a few. It has often collaborated as well with rising soloists of the young generation: Wojciech Pławner, Łukasz Długosz, So-Ock Kim, and others; also established artists like pianists Krzysztof Jablonski and Konstantin Sherbakov as well as cellist Steven Isserlis.

The BAO continues to give concerts in Poland and abroad, with tours promoting Polish music (the cycle "Jeszcze polska muzyka"). (www.oab.com.pl)

STANISŁAW MONIUSZKO (1819–1872)
UWERTURA DO OPERY FLIS
Flis - to druga w kolejności po *Halce* opera Moniuszki, napisana podczas jego pobytu w Paryżu w 1858, a wystawiona w Warszawie 24 IX tegoż roku pod dyrekcją kompozytora. Jednoaktówkę tę poprzedza obszerna uwertura, ujęta w typową dla gatunku zredukowana formę sonatową. Wstęp do niej, kreślony precyzyjnymi liniami o pastelowej barwie, ukazuje Moniuszkę jako wybornego kontrapunkcistę. Żwawe *Allegro* brzmi bardzo efektownie, jeśli przebiega naprawdę w szybkim tempie. Przenika je jednorodny, przypominający polkę rytm. Scena burzy w zakończeniu (po której przeminięciu rozpoczyna się akcja opery) ilustrowana jest dość skromnymi środkami orkiestrowymi ale za to niezwykłymi modulacjami, które dodają pikanterii tej lekkiej, bezpretensjonalnej kompozycji.

FRÉDÉRIC CHOPIN (1810–1849)
FANTAZJA A-DUR NA TEMATY POLSKIE OP. 13
"Fantazje na tematy z…" pisywali w 1. połowie XIX w. wirtuozi, by powszechnie znanymi, zwykle operowymi melodiami przyciągnąć publiczność na swój popis. *Fantazja* Chopina, powstała prawdopodobnie w 1828, wykonana w 1830, a wydana w 1834 roku, spełnia kryteria gatunku, nadaje mu jednak odmienny, narodowy wyraz. Chopin opracował w niej trzy melodie: piosenki "Już miesiąc zaszedł", dumki Karola Kurpińskiego z jego *Elegii na śmierć Tadeusza Kościuszki* oraz kujawiaka z podwarszawskiego niegdyś Służewa. Poddane są one finezyjnej ornamentacji fortepianowej, wnoszącej oryginalne efekty brzmieniowe i harmoniczne, obce konwencji stylu brillant. Znać to już w nokturnowej introdukcji; rodzajem nokturnu jest również opracowanie dumki, choć rozpoczyna je akcent wielce dramatyczny. Jeśli dodamy do tego wszystkiego klasyczną dyscyplinę przebiegu, to ujrzymy styl Chopinowski *in statu nascendi*, świeży, nie okrzepły jeszcze, ale niewątpliwy i rozpoznawalny.

FRÉDÉRIC CHOPIN
II KONCERT FORTEPIANOWY F-MOLL OP. 21. Koncert ten powstał na przełomie lat 1829-30, przed *Koncertem e-moll* op. 11, ale wydany odeń 3 lala później, bo w 1836, nosi mylący numer kolejny i opusowy. Wykonany przez Chopina w Warszawie 17 i 22 marca 1830 zaprezentował go publiczności jako wirtuoza i przypieczętował

jego studia kompozytorskie u Elsnera. O koncertach Chopina mówi się, że należą do nurtu brillant, rozpowszechnionego w początkach XIX w. Przede wszystkim są one jednak pierwszymi koncertami romantycznymi, które utrzymały się w repertuarze do dnia dzisiejszego. Chopin rozwinął w nich elementy stylu brillant, nasycając je emocją i wprzęgając w logiczny tok przekształceń, stanowiących o istocie formy, której profil kształtują piękne, wyraziste tematy. W *Koncercie f-moll* słychać to zarówno w klasycznie zbudowanej I części – *Maestoso*, jak i w finałowym *Allegro vivace* - pierwszej tak subtelnej stylizacji kujawiaka w literaturze muzycznej. Arcydziełem jest część II - *LargheRo*, wiązane z uczuciem Chopina do Konstancji Gładkowskiej. Napięcie pomiędzy parą skojarzonych melodii rozpala się w środkowym recitahvo, pełnym emocji, a jednak powściąganych tak, by granice dyskrecji nie zostały przekroczone.

WITOLD LUTOSŁAWSKI (1913–1994)
MAŁA SUITA
Utwór ten istnieje w dwóch wersjach - na orkiestrę kameralna (1950) i symfoniczną (1951). Jest swego rodzaju dokumentem epoki, w której narzucona estetyka socrealizmu nie zezwalała na żadne "formalistyczne" eksperymenty. Ograniczenia te skłoniły Lutosławskiego do penetracji zapoznanych obszarów polskiej muzyki ludowej. *Mała suita* oparta jest na kilku melodiach z Rzeszowszczyzny osadzonych w neoklasycznej aurze harmonicznej i brzmieniowej, w czym widać niewątpliwy wzór muzyki Bartóka. Ostre dysonanse podkreślają szorstkość i autentyzm ludowego materiału, a modalna harmonika - jego archaiczne korzenie. Obok jaskrawych, plakatowych barw nie brak tu brzmień subtelnych i poetyckich. Cztery części *Małej suity* opatrzone są tytułami gatunkowymi i ułożone według zasady kontrastu. Są to: pastoralna, lecz podszyta energia *Fujarka*, żywiołowa i radosna *Hurra-polka*, liryczna *Piosenka* i ponownie żywiołowy, lecz przerwany śpiewnym (w nieco "filmowej" manierze) epizodem *Taniec*.

–Maciej Negrey

Wychwalany przez krytyków w Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, na Litwie i w Stanach Zjednoczonych za swój liryzm, intensywność gry i wirtuozerię, pianista **Martin Labazevitch** wystąpił na licznych scenach koncertowych i festiwalach w Europie, Izraelu, Japonii, Republice Południowej Korei oraz w Stanach Zjednoczonych. Otrzymał dyplomy i wyróżnienia na wielu międzynarodowych konkursach pianistycznych, takich jak Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny Hilton Head, Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny Jose Iturbi w Walencji, jak również liczne nagrody i wyróżnienia, takie jak Nagroda Riny Menashe w Izraelu, stypendium Fundacji Kościuszkowskiej w Nowym Jorku oraz Nagroda Harolda Bauera dla najbardziej obiecującego pianisty w Manhattan School ofMusic.

Urodzony w Polsce pianista Martin Labazevitch studiował w Państwowym Konserwatorium w Odessie na Ukrainie, po czym wyemigrował do Stanów Zjednoczonych. W 2008 roku, ukończył z wyróżnieniem Manhattan School of Music w Nowym Jorku. W Odessie i Nowym Jorku uczył sie pod kierunkiem takich pedagogów jak Anatolij Kardashov, Nina Svetlanova i Horacio Gutierrez. Obecnie kończy studia doktoranckie pod kierunkiem Jose Ramos Santana w Catholic University of America w Washington DC. Pracował i występował z tak znakomitymi artystami jak Philippe Entremont, Stephen Hough, Dmitri Bashkirov, Bella Davidovich, Ruth Laredo, oraz Earl Wild. Wspólpracował również i występował ze współczesnymi kompozytorami, takimi jak; Richard Danielpour, Jan Radzyński, Haskel Small i Lukas Foss. W 2010 roku otrzymał z rąk Prezydenta Stalowej Woli , swego rodzinnego miasta, tytuł Honorowego Ambasadora.

Jego występy były transmitowane przez stacje radiowe WNYC i WQXR w Nowym Jorku , WFMT w Chicago, jak również stacje radiowe i telewizyjne w Polsce i na Litwie. Jako solista występował z orkiestrami w Hiszpanii, Polsce, na Litwie, w Japonii i w Stanach Zjednoczonych. Martin Labazevitch jest również członkiem-założycielem tria fortepianowego im. Paderewskiego (Paderewski Trio), zespołu składającego się z polskich muzyków, który przez cały okres swojego istnienia pracował pod kierunkiem nieżyjącego już Isidora Cohena,

członka Juilliard String Quertet i Baux Arts Trio. Debiut Trio im. Paderewskiego w Carnegie Hall był wychwalany przez krytyków czasopisma "The Strad" jako "... żywiołowy, wielopłaszczyznowy, ...porywający od pierwszej do ostatniej nuty".

W ostatnim czasie pianista koncertował między innymi w Polsce z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, na Litwie i w Polsce z Wileńskim Kwartetem Smyczkowym, w Wileńskiej Filharmonii Narodowej, a także wystąpił na konferencji Tedmed w Kennedy Center w Waszyngtonie. Jako solista i kameralista, Martin Labazevitch występował na Ukrainie, Hiszpanii i w głównych miastach Stanów Zjednoczonych. W ostatnim sezonie, jako zwycięzca konkursu Fundacji La Gesse koncertował w Carnegie Hall w Nowym Jorku jak również z orkiestrą uniwersytecką CUA Symphony Orchestra w Washington DC, jako zwycięzca konkursu koncertów fortepianowych

Poza występami na scenie pianista prowadzi od lat działalność pedagogiczną w Washington Conservatory, Levine School of Music i Special Music School w Nowym Jorku. Jest współinicjatorem konkursu dla młodych pianistów Rosalyn Tureck International Piano Competition for Young Pianists w Nowym Jorku.

Czas prywatny i zawodowy dzieli między Nowym Jorkiem, a Waszyngtonem.

Ewa Strusińska – pierwszy dyrygent i kierownik muzyczny Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Szczecińskiej. Dyrygent honorowy Brandon Hill Chamber Orchestra w Bristolu. Finalistka i laureatka prestiżowego II Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego im. Gustawa Mahlera w Bambergu. W latach 2008-2010 dyrygent asystent Hallé Orchestra w Manchesterze. Pierwsza kobieta w historii Wielkiej Brytanii piastująca takie stanowisko.

Urodzona w Stalowej Woli artystka ukończyła studia na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina, prowadząc koncert dyplomowy z Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie. W tym samym roku wygrała konkurs na asystenta dyrygenta Filharmonii Częstochowskiej, a wkrótce potem na stanowisko Junior Fellow in Conducting w Royal Northern College of Music w Manches-

terze – instytucji, z którą nieprzerwanie współpracuje od 2006 roku.

Od tego czasu Ewa Strusińska mieszka w Wielkiej Brytanii. W 2008 roku obejmuję posadę dyrygenta asystenta Hallé Orchestra (najstarszej profesjonalnej orkiestry w tym kraju), której dyrektorem artystycznym jest Sir Mark Elder CBE. Takie stanowisko pełni jako pierwsza kobieta w historii Wielkiej Brytanii, a fakt ten zostaje szeroko odnotowany przez prasę angielską (The Times, Guardian, The Independent, BBC Music Magazine, Gramophone) oraz przez polskie media (Wprost, Przekrój, TVN).

W swojej międzynarodowej karierze Ewa Strusińska pracowała z wieloma czołowymi orkiestrami na świecie, takimi jak Northern Sinfonia, BBC National Orchestra of Wales, The Hallé Orchestra, Bamberger Symphoniker, Hofer Symphoniker, Sinfonietta Baden, Uppsala Chamber Orchestra, Johannesburg Philharmonic Orchestra, Gävle Symfoniorkester, Norrlands Opera Symphony Orchestra, Sønderjyllands Symfoniorkester, Norddeutsche Philharmonie czy Slovak Sinfonietta; a także w Polsce, m.in. orkiestrami Filharmonii Narodowej, Teatru Wielkiego, NOSPR-u, Sinfonia Varsovia, Filharmonii Rzeszowskiej, Filharmonii Koszalińskiej, Filharmonii Opolskiej, Filharmonii Olsztyńskiej, Filharmonii Szczecińskiej, Radomską Orkiestrą Kameralną, Sinfonią Iuventus oraz Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej.

W 2008 roku została wybrana przez London Symphony Orchestra jako jeden z trzech uczestników kursu mistrzowskiego prowadzonego przez Valerego Gergieva, a w 2010 roku współpracowała z Royal Ballet w Covent Garden.

Ewa Strusińska posiada w repertuarze wiele dzieł operowych, które wykonywała m.in. na Buxton Opera Festival, w Royal Northern College of Music oraz w Teatrze Wielkim w Warszawie, z którym w latach 2011-2013 współpracowała w charakterze dyrygenta asystenta Opery Narodowej oraz Polskiego Baletu Narodowego.

W uznaniu dorobku zawodowego artystka otrzymała tytuł Ambasadora Stalowej Woli.

"... Już po pierwszych taktach słychać, że założona w 2003 roku Orkiestra Akademii Beethovenowskiej z Krakowa składa się z najbardziej uzdolnionych, młodych talentów muzycznych wPolsce."
Annika Senger/ Online Musik Magazine

ORKIESTRA AKADEMII BEETHOVENOWSKIEJ

Jeden z czołowych a zarazem najmłodszy zespół symfoniczny w Polsce. Tworzą go pasjonaci - najwybitniejsi studenci i absolwenci europejskich wyższych szkół muzycznych, takich jak Akademia Muzyczna w Krakowie, Hochschule Für Musik Und Darstellende Kunst w Stuttgarcie, Hochschule für Musik w Karlsruhe, Royal Music Conservatoire w Brukseli, Conservatoire International de Musique w Paryżu oraz Universität für Musik und darstellende Kunst w Grazu. Zespół rozpoczął działalność w 2003 roku, po sukcesach na 53 festiwalu Jünger Künstler Bayreuth.

W 2005 roku, za sprawą Elżbiety Pendereckiej, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej, zadebiutowała podczas IX Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena w Warszawie, gromadząc wyśmienite recenzje oraz otrzymując wiele zaproszeń do udziału w prestiżowych festiwalach w kraju i za granicą. W tym samym roku nagrana została pierwsza studyjna płyta z muzyką polską dla wytwórni DUX. Artystyczną i organizacyjną pieczę nad zespołem pełni od samego początku Marcin Klejdysz, absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie.

Orkiestra nagrała dotychczas szesnaście płyt, między innymi dla wytwórni DUX Poland, Centaur Reccord USA, Le Foxx Music oraz Universal Music. Zespół podpisał również kontrakt z renomowaną oficyną wydawniczą EMI London KPM, dla której regularnie nagrywa klasykę, choć nie tylko. Z równie wielkim sukcesem jak po partytury muzyki wysokiej, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej sięga przecież po klasykę muzyki rozrywkowej czy filmowej. Na swym koncie ma nagrania ścieżek filmowych dla takich gigantów jak Warner Bros czy Monolith, współpracę z kompozytorami Michałem Lorencem i Janem A. P. Kaczmarkiem, a także rejestrację niezwykle popularnego al-

bumu "Siedem Pieśni Marii" (Universal Music Polska), który w błyskawicznym tempie zyskał miano platynowej płyty, sprzedając się w nakładzie przekraczającym 300 tys. egzemplarzy.

W 2010 roku zespół ponownie zagościł na Festiwalu Young Euro Classic w Berlinie, a dzięki nowatorskiej inicjatywie p.n. "Comarch Young Europe Experience 2010" także w prestiżowych niemieckich salach koncertowych: Alte Oper Frankfurt, Konzerthaus Dortmund oraz Gesteig Monachium. W latach 2009, 2012 i 2013 na zaproszenie Wiedeńskiego Towarzystwa Muzycznego Orkiestra Akademii Beethovenowskiej wystąpiła w legendarnej Złotej Sali Musikverein.

Wysoką klasę orkiestry potwierdza również współpraca z największymi autorytetami sztuki dyrygenckiej, kompozytorami i solistami, wśród których znaleźli się m.in.: Jacek Kasprzyk, Krzysztof Penderecki, Gabriel Chmura, Michał Dworzyński, Wolfgang Seeliger, Łukasz Borowicz, Cristiano Vasquez, Michał Klauza, Piotr Sułkowski, Paweł Przytocki, Steven Isserlis, Krzysztof Jabłoński, Łukasz Długosz, Małgorzata Walewska, Aleksander Kobrin, Wibi Soerjadi, Thomas Quasthoff, Aleksander Kobrin, Konstantin Scherbakov, Ingolf Wunder, Christian Lindberg, Oystein Baadsvik, Kevin Kenner, Bartosz Koziak, So-Ock Kim, Iwona Sobotka i Rafał Bartmiński.

Obecnie Orkiestra Akademii Beethovenowskiej koncertuje w kraju i za granicą, realizując V edycję cyklu promującego zapomnianą polską muzykę pt. "Jeszcze polska muzyka...", realizowanym pod patronatem Województwa Małopolskiego oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Ponadto dzięki współpracy z Ministerstwem Kultury i krakowską Akademią Muzyczną, zespół realizuje już III edycję międzynarodowych mistrzowskich kursów dyrygenckich.

15 kwietnia 2014 Orkiestra Akademii Beethovenowskiej po raz kolejny wystąpiła w Filharmonii Narodowej podczas XVIII edycji Wielkanocnego Festiwal im. Ludwiga van Beethovena. Od listopada 2013, na zaproszenie artystów OAB, funkcję I dyrygenta objął maestro **Jacek Kaspszyk**. (www.oab.com.pl)

Recorded in Krakow, Poland, July 2011.
Production: Marcin Klejdysz, Orchestra Manager
Recording Director: Malgorzata Polanska (www.dux.pl)
Mastering: Marcin Guz (www.dux.pl); David Bowles
Martin Labazevitch cover photo: Lisa-Marie Mazzucco
Martin Labazevitch inside booklet photo: J. Henry Fair
Ewa Strusinska cover photo: Bartek Barczyk
Ewa and Martin photos: Paweł Urban
Cover design: ycArt Studio
Program note: Prof. Maciej Negrey
Ambasador Stalowej Woli logo design: Jakub Woynarowski

The artists would like to thank the Mayor and the City Council of Stalowa Wola for their help and support in realization of this recording project.
Artyści chcą serdecznie podziękować Panu Prezydentowi i Radzie Miejskiej miasta Stalowa Wola za pomoc i wsparcie przy pracy nad tym projektem.

Special thanks to the Dom Kultury in Stalowa Wola for letting us use their beautiful concert hall and always making us feel “at home”.
Specjalne podziękowania dla Domu Kultury w Stalowej Woli za gościnę i za to, że zawsze czujemy się tam "jak w domu".

Most heartfelt thanks to our families and friends for their love and their constant support in all our artistic endeavors and projects, including this one.
Najserdeczniejsze podziękowania dla naszych najbliższych, za ich wytrwałość, wiarę w nas i nieodmienne wsparcie.

© 2015 Delos Productions, Inc., P.O. Box 343, Sonoma, CA 95476-9998
(707) 996-3844 • Fax (707) 320-0600 • (800) 364-0645
contactus@delosmusic.com • www.delosmusic.com
Made in USA